

कोकाग्रः

ह्यायजुर्वेदान्तर्गतोपनिषद्विशेषः ।

यथा, मुक्तिकोपनिषदि । “कठवह्नितैत्तिरीयक-
ब्रह्मकैवल्यश्वेताश्वतरेत्युपक्रम्य ह्यायजुर्वेदगतागं
दात्रिंशत्संख्याकागामुपनिषदां सहस्रावत्विति
शान्तिः” ॥)

कौशिकं, स्त्री, (केशाणां समूहः । “केशाश्राभ्यां
यन्हावन्यतरस्याम्” ॥ ४ । २ । ४८ । इति पठे
ठक् ।) केशसमूहः । इत्यमरः । २ । ६ । ६६ ॥

कौशिकः, पुं, (केशेषु केशविन्यासादौ साधुः ।
केश + ठक् ।) ऋत्नाररसः । इति शब्दरत्नावली
जटाधरश्च ॥

कौशिकी, स्त्री, (कौशिक + स्त्रियां ङीप् ।) नाटक-
वृत्तिविशेषः । यथा । “भारती सात्वती कश्चिन्वा-
रमद्यौ च वृत्तयः” । इति हेमचन्द्रः ॥

कौशोरं, स्त्री, (कौशोरस्य भावः । कौशोर + षच् ।)
कौशोरावस्था । इति शब्दरत्नावली । सा तु
दशमवर्षात्तरपक्षदशवर्षावधिः । इति स्मृतिः ॥

कौश्रं, स्त्री, (केशाणां समूहः । इति ख्यञ् ।) केश-
समूहः । इत्यमरः । २ । ६ । ६६ ॥

कोकः, पुं, (कोकते आदत्ते चक्रसुधामिति । कुक्
आदाने + षच् ।) चक्रवाकः ।

(यथा, गीतगोविन्दे ५ । १० ।

“कोकानां करबख्खनेन सदृशी दीर्घा मदभ्यर्धना” ॥)

ठक् । (यथा, रामायणे । ५ । २६ । ६ ।

“वने यूथपरिभ्रष्टा मृगो कोकैरिवाहृता” ॥)

खेच्छी । खर्जुरीरुत्तः । भेकः । इति मेदिनी ॥

विष्णुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कोकडः, पुं, (कोकं कोकरवं टकधनिवत् धनिमि-
त्यर्थः जाति मृङ्गातीति । का + कः । कस्य डत्वम् ।)
विलेपयाम्यग्रविशेषः । तत्पर्यायः । जविनः २
कोकवाचः ३ विलेपयः ४ चमरपुच्छः ५ लोमशः
६ धूम्रवर्णकः ७ । तन्मांसगुणः । आसानिज-
कासहरत्नम् । पित्तदाहकरत्नम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥

कोकदेवः, पुं, (कोकचक्रवाकः स इव दीव्यति ऋड-
तीति । दिव् + षच् ।) कपोतः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

कोकनदं, स्त्री, (कोकान् चक्रवाकान् नदति नदयति
वात्मविकासेन । कोक + नद् + षन्त्सिञ्चततोऽच्
मूलविभुजादित्वात् को वा ।) रक्तकुमुदम् । रक्त-
पद्मम् । इति मेदिनी । (यथा, गीतगोविन्दे । १० । ५ ।
“गौजगनीनाभमपि तन्नि । तव शोभनं धारयति
कोकनदरूपम्” ॥ अस्य पर्याया यथा,—
“रक्तं कोकनदं पद्ममल्पमन्यदणोहितम्” ॥

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

कोकनदच्छविः, पुं, (कोकनदस्य रक्तोत्पलस्य छवि-
रिव छविर्दीर्घस्य ।) रक्तवर्णः । तदति त्रि ।
इत्यमरः ।

कोकबन्धुः, पुं, (कोकयोः चक्रवाकयुगलयोर्दिवस-
प्रभया संगोगकारितया बन्धुरिव ।) सूर्यः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

कोकायः, पुं, (कोकः खर्जुरीरुत्तलद्वयमागोऽस्य ।)

कोकिला

समल्लिखत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कोकाहः, पुं, (कोक इव आहन्ति वेगेन गच्छतीति ।
आ + हन् + डः ।) श्वेतघोटकः । तत्पर्यायः । कर्कः
२ । इति हेमचन्द्रः ॥ क्वचित् पुल्लके काकाह
इति पाठः ॥

कोकिजः, पुं, (कुक् आदाने + “सलिकल्पनिमहिभडि-
मखिप्रखिपिखिडुखिकुकिभूय इलच्” । उयां
१ । ५५ । इति इलच् ।) खगमस्यातह्यावर्षमधु-
रस्तरपक्षी । (यथा, रामायणे । २ । ५२ । २ ।

“भास्कारोदयकालोऽयं गता भगवती निशा ।

असौ सृष्ट्याविहगः कोकिलस्तात ! कूजति” ॥)

तत्पर्यायः । वनप्रियः २ परभृतः ३ पिकः ४ ।

इत्यमरः । २ । ५ । १६ । परपुष्टः ५ कालः ६

वसन्तदूतः ७ ताम्बाक्षः ८ मधुगायनः

१० वासन्तः ११ कलकण्ठः १२ कामान्धः १३

काकलीरवः १४ कुहुरवः १५ अन्यपुष्टः १६

मत्तः १७ मदनपाठकः १८ । इति राजनिर्घण्टः ॥

(अस्य गुणा यथा,—हारीते १ स्थाने ११ अध्याये ।

“कोकिलः स्नेहलो ज्ञेयः पित्तसंशमनस्तथा” ॥

मूषिककल्पान्तर्गतमुक्क-विष-जातीयविशेषः ।

तद्भ्रमणजनितलक्षणाणि यथा,—

“ग्रन्थयः कोकिलेनेया उवरो दाहश्च दाहयः” ॥

इति सुश्रुतेन कल्पस्थाने षष्ठाध्याय उक्तम् ॥

अङ्गारः । इति त्रिकाण्डशेषः । (कन्दोविशेषः ।

इति वृत्तरत्नकरः ॥)

कोकिलनयनः, पुं, (कोकिलस्य नयनमिव रक्तवर्णं
पुष्पमस्य ।) कोकिलाक्षरुत्तः । इत्यमरटीकायां
रमानाथः ॥ (कोकिलाक्षरुत्तस्य विरतिर्ज्ञेया ॥)

कोकिलाक्षः, पुं, (कोकिलस्याक्षीव रक्तं पुष्पमस्य ।

“अक्षोऽदृशनात्” । ५ । ४ । ३६ । इति षच् ।)

रुत्तविशेषः । कुलियाखाडा इति भाषा । तालम

खाना इति हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः । इक्षुगन्धा

२ काण्डेक्षुः ३ इक्षुरः ४ क्षुरः ५ । इत्यमरः । २ ।

४ । १०४ ॥ ऋगाली ६ ऋक्षणी ७ क्षुरकः ८

ऋगालघटी ९ वप्रास्थिः १० ऋक्षणी ११ वष-

कण्ठकः १२ इक्षुः १३ इक्षुरकः १४ वषः १५

ऋक्षणीका १६ पिकेक्ष्या १७ पिच्छिणा १८ ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ श्वेतस्य तस्य पर्यायः । वीर-

तरुः २ चिचुरः ३ क्षुरकः ४ सुक्तापुष्पः ५ । रक्तस्य

तस्य पर्यायः । कृष्णकः २ अतिच्छत्रः ३ । इति

रत्नमाला ॥ सामान्यस्य तस्य गुणाः । आमवात-

वातरक्तारोगनाशित्वम् । इति राजवल्लभः ॥

मधुरत्वम् । शीतत्वम् । पित्तातिसारनाशित्वम् ।

मुक्ककषयलक्षिकारित्वम् । सन्तपर्यायश्च । इति

राजनिर्घण्टः ॥ श्वेतकोकिलाक्षमूलं ह्यग्रीदुग्धेन

पिष्टं सत् भक्षितं क्षयरोगं नाशयेत् । यदुक्तं

गाण्डे १६६ अध्याये ।

“श्वेतकोकिलाक्षमूलं ह्यग्रीदीरेण संयुतम् ।

त्रिसप्ताहेन वै पीतं क्षयरोगं क्षयं नयेत्” ॥)

कोकिलाक्षकः, पुं, (कोकिलाक्ष + क्षार्थे कन् ।)

कोकिलाक्षरुत्तः । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥

(यक्षिप्रस्य व्यवहारस्तथा,—

कोजाग

“कोकिलाक्षकनिर्घण्टः पीतस्तच्छाकभोजिना ।

हृषाभ्यास इव क्रोधं वातरक्तं नियच्छति” ॥

इति वाभटे चिकित्सास्थाने २२ अध्याये ।)

कोकिलावासः, पुं, (आवसत्यस्मिन् इति । आ +
वस् + षधिकरणे षच् ।) कोकिलानां आवासः ।)
आमरुत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कोकिलेक्षुः, पुं, (कोकिल इव ह्यावर्ष इक्षुः ।)
ह्यावर्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कोकिलेष्टा, स्त्री, (कोकिलस्य इष्टा प्रिया ।) महा-
जम्बू । इति राजनिर्घण्टः ॥

कोकिलोत्सवः, पुं, (कोकिलानां उत्सवोऽत्र ।) आम्ब-
रुत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कोङ्कयं, स्त्री, (कोङ्कयो भवं कोङ्कयदेशस्यैः कन्म-
कारैर्निर्मितमिति भावः । “तत्र भवः” । ४ ।
३ । ५३ । इत्यण् तस्य लुक् ।) शस्त्रभेदः । इति
हेमचन्द्रः ॥

कोङ्कयः, पुं, देशविशेषः । इति विश्वः । कोकय
इति भाषा ॥ (यथा, आगमे ।

“अथाभ्यङ्गं समारभ्य कटिदेशस्य मध्यगे ।

समुद्रप्रान्तदेशो हि कोङ्कयः परिकीर्तितः” ॥

देशोऽयं क्रूर्मविभागे दक्षिणस्यां दिशि वर्तते ।

यथा, महाभारते । ६ । ६ । ५६ ।

“अथापरे जनपदा दक्षिणा भरतवर्म” ॥

“कौकुट्टकास्तथा घोलाः कोङ्कया मलवा नराः” ॥

क्वचिदेकवचनत्वमपि दृश्यते ।

यथा, स्मृतिचंयहे ।

“मालवे गौडदेशे च सिन्धुदेशे च कोङ्कये ।

प्रतं चूडं विवाहश्च वर्णयेत् मकरे गुरौ” ॥)

कोङ्कयासुतः, पुं, (कोङ्कये तदाख्यप्रदेशे भवा । अण्य
तस्य लुक् च ।) कोङ्कया रेणुका तस्याः सुतः पुत्रः ।)
परशुरामः । इति शब्दमाला ॥

कोषः, पुं, (कुच् + षच् ।) कर्त्तरि षः ।)
जातिविशेषः । स तु भांसच्छेदिगर्भं तीव्रस्यौरस-
जातः । इति ब्रह्मवैवर्तपुराणम् ॥

कोजागरः, पुं, (को जागर्ति अस्यां पौर्यमास्ती-
निशायां इति लक्षणा देव्या उत्तिर्यत्र समये ।
दृषोदरात् साधुः ।) आश्विनी पूर्वामा । तत्पर्यायः ।

शारदी २ द्युतपूर्वामा ३ शरत्पूर्व ४ कौमुदी ५ ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥ अथ कोजागररुत्तानि ।

तत्र ब्रह्मपुराणम् ।

“आश्विन्यां पौर्यमास्यां गिकुम्भो वालुकाखत्वात् ।

आयाति सेनया साङ्गं ह्यवा युद्धं सुदारणम् ॥

तस्मात् तत्र नरैर्मार्गाः खगेहस्य समीपतः ।

शोधितथाः प्रयत्नेन भूमितयाश्च मङ्गलैः ॥

पुष्पाद्यैः फलमौषधसर्वप्रकरैस्तथा ।

वेष्मानि भूमितयानि नानावर्णैर्विशेषतः ॥

सुखातैरनुष्मिन्नेषु नरैर्भाष्यं सवाभ्यवैः ।

दिवा तत्र न भोक्तव्यं मनुष्यैश्च विवेकिभिः ॥

स्त्रीबालरुद्धमुखैश्च भोक्तव्यं पूजितैः सुरैः ।

पूज्याश्च सपत्नीः पत्रैस्तथा ह्यारोह्यभित्तयः ॥

हारोपान्ते सुदीप्तलु संपूज्यो ह्यथावाहनः ।

यवाऽन्नतदृतोपेतैस्तदुल्लेखं सुतर्पितः ॥